

„Bylo mi třináct a prvně v životě jsem měl pouta a ruce za zády.“

Předsudky, rasismus, šikana a divoká devadesátá léta. Novinář Patrik Banga vyrůstal v romské komunitě na pražském Žižkově, kde lidé se stejnými kořeny sdíleli dlouho do noci radost ze skvělé hudby, ale také neutěšené existenční podmínky a násilí, které člověka provázelo, i když se mu vyhýbal. Žít na takovém místě znamenalo dostat nálepku nepřizpůsobivého a cesta ven se zvlášť v dobách společenské transformace, kdy empatie k Romům chyběla v médiích i mezi lidmi, hledala těžko. Někdy však mohla vést i dost nečekanými směry – přes práci v organizaci Sananim až k humanitární misi na území bývalé Jugoslávie.

